

HALK MİMARİSİNİN HALKBİLİMİ BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİNE HARRAN EVLERİ ÖRNEĞİ

Evaluation of Folk Architecture According to The Viewpoint of Folklore Sample Of Harran Houses

Yard. Doç. Dr. Mine BARAN*

ÖZET

Türk halk mimarisi özellikle kırsal kesimlerimizde hala güncelliğini koruyan ve halkbilimi açısından büyük önem taşıyan milli değerlerimizden biridir. Değişik plastikleri ile kırsal kesimlerde çeşitli peyzajlar yaratan bu mimarinin sayısız örnekleri ne yazık ki her geçen gün biraz daha azalmaktadır. Oysa Türk halk mimarisi aslında halkbilimi arşivi için zengin malzemeler saklamaktadır. Günlük hayatın her anı ve her işlevi için doğal dekor oluşturan halk mimarisi örnekleri, çeşitli araç-gereç ve her türlü kullanım eşyasını da beraberlerinde yaşatan doğal ve canlı bir etnoğrafik müze durumundadır. Ancak günümüzde bu konuda yapılan çalışmaların çoğu belirli bir yörenin konut mimarisi ve tipolojisini açıklayan çalışmalardır. Halkbilimciler genellikle sözlü kültür ürünlerine ilgi duyarken, maddi kültür zenginliklerimizden uzak kalmışlardır. Konu sadece mimarlık ve sanat tarihçilerinin değerlendirilmesine bırakılmıştır.

Harran, geleneksel dokusu ve tarihi zenginlikleriyle halk mimarisine verilebilecek ilginç örneklerden biridir. Çalışma Harran mimari dokusunda yer alan kubbeli evleri, halkbilim bağlamında ele alarak unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizi ortaya çıkarmanın yanında ileride yapılacak tasarımlara yeni yorumlar katmayı amaçlamıştır.

Anahtar Kelimeler

Harran Evleri, Halkbilimi, Halk mimarisi.

ABSTRACT

Turkish folk architecture is one of our national values which still protect it's actuality in countryside and it has a major importance in the viewpoint of folklore. Unfortunately, the countless samples of this architecture style, which creates various landscapes in countryside with it's different variety of plastics are gradually decreasing day by day. However, obviously Turkish folk architecture keeps a big quantity of materials for folklore archives. Folk architecture samples, which constitute a natural decoration for every moment and function of daily life are like a natural and alive ethnographic museum which includes various equipments and every sort of usage objects as well.

On the other hand, majority of today's works about this subject explain stereo type and residences architecture of one particular region. Generally, folklorists when being interested in oral cultural products have been away from material cultural wealth. The subject has been left to the evaluation of architecture and art historians.

Harran with it's traditional tissue and historical riches is one of the interesting sample of folk architecture. This work has aim to expose our values which has tended to be forgotten by dealing with the domed houses which exist in the architectural tissue of Harran in the viewpoint of folklore and also add new interpretations to future's desings.

Key Words

Harran houses, Folklore, Folk Architecture.

GİRİŞ

Halkbilimi sözcüğü, halk yaşamıyla ilgili her türlü öğeyi inceleyen, yorumlayan ve bu bilgileri daha iyi bir yaşamın elde edilmesi için kullanan bir bilim dalını ifade ettiğine göre (Madran 2003),

halk mimarisi de halkın kendisi için oluşturduğu nesnel yaşam çevresidir.

Halk mimarisini genel etmenler altında gelenekselleşen, anonim bir tasarımda sürecinde oluşan bir mimari olarak tanımlayabiliriz. Bu mimari, söz konu-

* Dicle Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi.

su toplumun değer yargularını, dünya görüşlerini, gelenek-görenek ve inanç sistemlerini, aile ve akrabalık bağlarını, komşuluk ilişkilerini anlamada ve anlatmada kaynaklık eden en önemli verilerden biridir.

Halk mimarisinin anıtsal bir amacı yoktur, yani iz bırakmak için üretilmezler. Başka bir deyişle, rahat ve kolay temin edilebilir mahalli malzemelerin kullanımı ile yapı mimari formunu bulur. Halk mimarisinin yaratıcısı, ilk bakışta da anlaşılacağı gibi ya sahibi veya ona en yakın yapı ustasıdır. Bu yüzden gelişmemiş detaylar, yalın biçimde kullanılan malzemeler halk mimarisi ürünlerinde kolaylıkla fark edilebilir. Bu görünüşleriyle tıpkı sahibi bilinen yazılı edebiyatla, anonim olan sözlü edebiyat ürünlerine benzetilebilir.

Halkbilim geçmişten günümüze ve geleceğe uzanan öz kültür değerlerimizi araştırıp ortaya çıkarmayı amaçlar (Aslan 2003). Çünkü halkbilim kültürün bir parçasıdır. İnsanın kazandığı sosyal mirasının önemli bir kısmını oluşturur (Bascom 2003). Halkbilimin konusu halktır. Halkın edebiyatı, sanatı, eğlencesi, kederi, sevinci, inancı, yemesi, içmesi kısaca yaşamı folklor yani halkbilim konusudur (Boratav 1994).

Halkbilimi açısından önem taşıyan halk mimarisi geniş çapta ihmal edilmiş konulardan biridir. Halk mimarisi ancak yirminci yüzyılın ikinci yarısından sonra gereken ilgiyi görmeye başlamıştır. Bunun nedeni, tarımsal alanda ortaya çıkan hızlı değişme sonucu eski geleneklerin yer yer kaybolduğu korkusuydu (Goldstein 1977). Günümüzde geleneksel halk kültürümüz, dağ köylerinde bile artık gündelik hayat, eski kültür değerleri veya nesneleri ile yaşamadığı için oralarda da teknolojiye yenik düşmektedir. Yaşları yetmişe dayanan çıraksız usta-

lar, antika pazarlarında satılan geleneksel mutfak araç gereçleri, halılar, tarım aletleri vb. gibi yıkılmaya yüz tutmuş geleneksel evler de sessizce kaybolup gitmektedir (Oğuz 2003). “Belirli bir ülkede yaşayan halka ait gelenekleri derinliğine inceleyen ya da bir ülke veya belirli bir bölge halkına ilişkin maddi ve manevi alandaki kültürü kendine özgü yöntemlerle derleyen, sınıflandıran, yorumlayan bir bilim dalı” olan halkbilimi’nin (Örnek 2000) halk mimarisi ile gerçek anlamda ilgilenmesi önemli bir olgudur.

Ülkemizin güneydoğusunda yer alan Harran, özellikle konik kubbeli evleriyle, içinde yaşayan halkın değer yargularını, geçmişini, geleneksel yapı sistemlerini, aile ve akrabalık bağlarını, geleneklerini anlamada tanıklık eden yönleriyle halk mimarisi içinde incelenmesi gereken önemli bir yerleşim birimidir.

HALKBİLİMİ BAĞLAMINDA HARRAN EVLERİ :

Harran evleri halkbilim açısından üç bölümde incelenmiştir:

- 1 – Bulunduğu çevrenin ve tarihinin izlerini taşıyan **Doğal Değerler**,
- 2 – Yaşam biçimini, inançlarını ve geleneklerini yansıtan **Toplumsal Değerler**,
- 3 – Geleneksel yapı sistemlerini oluşturan **Yapısal Değerler**.

1. DOĞAL DEĞERLER :

Harran kentinin adı Sümerce ve Akadca “Seyahat – Kervan” anlamına gelen “Haran-u”dan gelmektedir. Tevrat’ta “Haran” olarak geçen yerin burası olduğu söylenir. İslam tarihçileri, kentin kuruluşunu Nuh Peygamber’in torunlarından “Kaynan” a veya İbrahim Peygamber’in kardeşi “Aran” a (Haran) bağlarlar. Hz. İbrahim’in Filistin’e gitmeden önce bu şehirde oturduğu, bu ne-

denle Harran'a Hz. İbrahim'in şehri de denildiği bilinmektedir (Şeşen 1993).

Harran, Asur ve Babil dönemlerinde gök cisimlerinin kutsal sayıldığı Pagan Dinin merkezi idi. M.Ö. 2000 başlarına ait Kültepe ve Mari tabletlerinde Harran'da ki Sin (Ay Tanrısı) Mabedi'nde bir antlaşma imza edildiğine dair bilgiler bulunmaktadır. Yine M.Ö. II. binin ortalarına ait Hitit tabletlerinde, Hititlerle Mitanniler arasında yapılan bir antlaşmaya Harran'da ki Ay Tanrısı Sin'in ve Güneş Tanrısı Şamas'ın şahit tutulduğu belirtilmektedir. Emevi hükümdarlarından II.Mervan, 744 yılında Harran'ı Emevi Devleti'nin başkenti yapmıştır. Emeviler'in Asya bölümü 750 yılında Abbasiler'e yenilerek Harran'da sona ermiştir. Abbasi hükümdarı Harun Reşit zamanında "Harran Üniversitesi" dünyada büyük bir ün kazanmıştır. Harran asıl ününü okullarında yetiştirdiği bilginlerinden alır. Devrin ünlü matematikçilerinden Sabit Bin Kurra, Astrofiziği Battani, Cabir Bin Hayyan ve daha pek çok alim Harran okulunun yetiştirdiği büyük alimlerdir. Fatımiler, Zengiler, Eyyubiler ve Selçuklular gibi İslam devletlerinin hakimiyetine giren Harran, 1260 yılında Moğollar tarafından işgal edildi. 1270 yılında kenti elle-

rinde tutamayacaklarını anlayan Moğollar Harran'ı yakıp yıktılar ve tarihin bu altın şehrinin harabe haline getirdiler (Ana Britannica 1988).

Tipik evleri, höyüğü, kalesi, şehir surları ile çeşitli mimari kalıntılara sahip Harran, 5000 yıllık tarihi ile Urfa ili Merkez ilçesine bağlı bir yerleşim yeridir.

Kentin 44 km. güneydoğusunda ki bu yerleşim, Mezopotamya ve Arap ülkeleri ile Avrupa arasında transit geçiş özelliği göstermekteydi. Denizden 375 m. yükseklikte yer alan Harran çevrenin en alçak ovasında bulunmaktadır. Karasal iklimin hüküm sürdüğü bu yerleşim yeri; yazın 46 °C kışın ise 0 °C nin altına düşen sıcaklıklarla tipik bir karasal iklime sahiptir. Yağışların az olmasının gereği olarak yeşil bitki örtüsü çok fazla görülmez. Bu doğal çevre şartları, Urfa'ya en yakın yer olan Harran'da çok farklı bir yerleşim dokusu oluşturmuştur. Yaklaşık 150-200 yıllık bir geçmişe sahip bindirme kubbeli evleri bu dokuda farklı bir mimariye sahiptir. Harran'ın ovada yer alması, çevredeki taş ocaklarına uzakta oluşu, ulaşım zorluğu ve ağaçlı alanların azlığına bağlı olarak evlerde devşirme taş kullanımı dikkati çeker. İklim koşulları da bu yapılaşmada önemli bir etkidir. Harran evleri; birimlerin

Resim 1:
Harran'dan
genel görünüm

Resim 2 : Harran evleri

bir açık avlu etrafında sıralanmasından meydana gelmiştir. Bu görünümüleriyle Harran evleri sıcak iklimde çabuk ve kolay yapılan, yazın serin, kışın sıcak tutan, denenmiş ve benimsenmiş yapılarıdır.

Bindirme kubbeli evler, bu tekniğin gelişiminde önemli yeri olan Mezopotamya ve Akdeniz Neolitikü kültürlerinin, tarihteki yayılma alanında günümüzde de varlıklarını sürdürmektedir.

Aslında, Harran evlerinin içinde yer aldığı bölge yeryüzünde ki en eski kubbeli ev geleneğine sahiptir. Kubbeli evlerin tarihi, düz damlı evlerin tarihi kadar eskidir. Musul yakınlarında Arpachiyah'ta, Tiflis yakınlarında Schulaveri'de, Khirokitia 'da ki (Kıbrıs) kubbeli ev bulguları İ.Ö. VI . bine tarihlenmektedir (Akin 1984).

2. TOPLUMSAL DEĞERLER:

Bu tarihi yerleşim yerinde, elverişsiz iklim koşulları ve büyük toprak mülkiyeti ile kendine özgü bir yaşam biçimi oluşmuştur. Geleneksel yapı, hemen tüm kurum ve ilişkileriyle uzun süre ayakta kalmıştır. Osmanlı Döneminden süregelen aşiret yapısı, ağalık, şeyhlik gibi töresel ve dinsel niteliği ağır basan kurumlar, yaşama biçimini etkilemiştir. 1950'lerde toprak düzeni yanında, ulaşım olanaklarının sınırlılığı da gelenek-

sel yapıyı ayakta tutan ve güçlendiren toplumsal çevrelerdir.

Toplumun yaşayış tarzına aile reisi olan baba tamamen hakimdir. Aile reisi genellikle evin en yaşlı erkeğidir. Harran'da yaşam, şehirden biraz daha farklı gelişmiştir. Beş-altı yaşlarına gelen çocuklar çalışma çağına gelmiş sayılır. Halkın geçimi tarım ve hayvancılığa dayalı olduğundan çocuklar güçleri oranında ailelerine yardımcı olurlar. Çobanlık yapar, ekin toplanır vb... Yetişkinler ise ailenin ekonomik, sosyal ve kültürel gelişimi üzerinde etkili olduğu gibi evlenmiş olsalar bile ailelerinden ayrılmazlar, aynı evin içinde veya yanında bir mekan verilerek yaşamlarını sürdürürler.

Harran evleri, sur duvarlarının içinde yer alan toplu ve sık dokulu bitişik yapılarıdır. Meskenlerin bitişik ve yan yana yer almasının nedenlerinden biri de halkın aynı aşirete mensup olmalarıdır.

Evler küçük yollara, yollarda büyük yüklü küçüklü meydancılara açılır. Bu halkın sosyal iletişiminin yoğun yaşandığı, sohbetlerin, buluşmaların ve oyunların oynandığı mekânlardır.

Ev planındaki disiplin köy yerleşiminde pek görülmez. Harran evlerinin gelişimi güzel yerleşim düzeni insanları strese sokmayan, doğal görünümlü bir çevre oluşturur (Özdeniz 1998).

Resim 3 : Harran yerleşiminde meydan ve sokak dokusu

En küçük ev üç üniteden oluşur. Tek kanatlı giriş kapısıyla ortadan girilir ve üç oda birlikte kullanılır. Ailenin ihtiyacına göre oda sayısı artar. Çok çocuklu ve birden fazla eşli zengin aileler genelde bir iki tarafı hücre dizileriyle ve diğer tarafları yüksek duvarlarla çevrilmiş, avlulu büyük evlerde otururlar. Bu evler oda, tandır evi, avlu, ahır ve samanlık mekanlarından oluşur. Avlu, oturma, yemek yeme, uyuma, oyun oynama, vb. amaçlara hizmet eder. Günlük hayatın geçtiği ve ev yaşamının yüksek duvarlarla gizlendiği avlularda ince ekmek yapmaya yarayan ocaklar bulunur. Kış aylarında günlük ekmeği “tandırılık” denilen mutfak-kiler odasında yaparlar

Bu oda aynı zamanda banyo görevi de görür. Harran; yöresel folkloruyla toplumun kültürel yapısını yansıtan çeşitli izler taşır.

Yerleşimin adı, doğası, ermişleri, yörede inanılan peygamberler sayısız

Resim 4 : Harran evlerin'de “tandırılık”

Resim 5 : Harran evin'de “avlu”

söylencelere konu olmuştur. Söylencelere göre Adem’le Havva’nın yeryüzüne ayak bastıkları ilk toprak Harran ovasıdır. İlk çift burada sürülmüş, öküz çifte ilk kez burada koşulmuştur. İbrahim Peygamber Urfa’da doğmuş, putları burada kırmıştır.

Yörede uzun süre bu ve buna benzer dinsel ve töresel öğelerin etkin olduğu kapalı toplumsal yapı varlığını sürdürmüş ve bu yapı kullanıcıya ve mekanına çeşitli şekillerde yansımıştır. Harran’da evlenmeler görücü usulü ile olur. Düğünler, sünnetler, bayramlaşmalar, kız bakma ve beğenme için en uygun fırsatlardır. Bu eğlenceler için kadınlar evleri, erkekler avlu ya da meydanların bulunduğu geniş alanları kullanırlar. Düğünlerde atın üstünde erkek evine getirilen gelin, çift kanatlı kapıdan geçirilerek eğlencelerin yapılacağı avluya ulaştırılır.

Gelin düğünden sonra kırk gün, değişik elbiseler giyerek başında özel olarak hazırlanmış tacıyla konuklar için daha özenle hazırlanmış odada oturur. Bu süre içinde gelin görme ziyaretleri bu odada yapılır. Baş oda adı verilen bu mekan bu özel günlerin dışında aile reisine aittir. Genellikle ocak ve tandır da bu odadadır.

Avlu içindeki erzak depoları, yem odaları, ahırlar ve misafir bölümleri ayrı bir kol olarak sıralanır. Bu birimlerin

Resim 6 : Harran evin'de “oda”

boyutları daha geniş seçilmiştir. Odalar çepeçevre yer minderleri ve yastıklarla çevrilidir. Odalarda yemek yenir, oturulur, yatılır, misafir kabul edilir. Yani bu mekân çok fonksiyonlu olarak kullanılır.

Hemen hemen bütün mekânlar avludan kullanılır. Yörede evlerle ilgili çeşitli âdet ve inançlar bulunmaktadır. Bu inanmalar evlerin bölümleri, yönlendirilmesini ve kullanım özelliklerini etkiler niteliktedir.

Harran'da yeni bir evin yapımına başlanmadan önce yakın akrabalar arasında görüş bildirilir. Yer seçiminde yöreye hakim noktalar tercih edilir. Uğursuz kabul edilen evlerin yakınlarında ev yaptırılmaz. İnşaat gününün uğurlu gün olarak kabul edilen pazartesi veya perşembe günü olmasına dikkat edilir. Özellikle yer seçiminde akrabalık ilişkileri önemlidir. Bunda aileler arası iletişim ve yardımlaşmanın rolü büyüktür.

Eski Harran'da inşaat sırasında yılın görülürse uğuruna, tavşan görülürse uğursuzluğuna inanılırdı. Oturulan bir evde yoksulluk yaşanır ve çocuk olmazsa o ev terk edilerek başka bir eve geçilirdi. Evin inşasına başlanırken kurban kesilir, akan kan temele sürülürdü. Evini yaptıracak aile reisi gerekli taşları çevredeki kalıntılardan taşıyıp biriktirir, uğur getirmesi için bu taşlardan biri evin kible yönü olan güneyine bırakılırdı. İslamiyet'te insan tasvirlerinin bulunduğu resimler ve kabartmalar günah sayıldığından evin bölümlerine uğur getirmesi için ceylan kafası veya at nalı asılırdı.

Türk kültüründe ocak her zaman evin önemli bir öğesi sayılmıştır. Bu nedenle ev içindeki ocağın yeri evin en merkezi konumunda planlanmıştır. Aynı zamanda Harran evlerinde ocağa su dökülmesi ve ayakla söndürmek iyi kar-

şılanmaz. Ocak sabahleyin süpürülür ve külü uygun bir yere bırakılır (Nahya 1983).

Ev içinde önem taşıyan bir başka elemanda eşiklerdir. Yapım sırasında mekanlar arasında bir ayırıcı gibi algılanan bu yapı elemanı çeşitli inançlara konu olmuştur. İnanışa göre eşige basmak ve oturmak doğru değildir. Yaşamı kısaltabileceğinden kaynaklanan bir inanış, eşğin yontulmasına izin vermez. Bu yasaklar, özellikle günün büyük bir bölümünü evde geçiren kadın ve çocuklar için uyulması gereken önemli bir konudur. Bu yasaklar ev halkının birbirlerini denetleyerek gerektiğinde uyararak uyguladıkları toplumsal inançlardır.

3. YAPISAL DEĞERLER:

Harran evleri o yörede yaşayan inşaat ustaları tarafından geleneksel yöntemlerle yapılmıştır. Evlerin yapımında yapan ve yaptıranın aynı kültürde olması nedeniyle hepsi bir elden çıkmış gibi birbirine benzer.

Evlerin inşası sırasında gerekli olan taşları aile reisi ile inşaat ustası birlikte temin ederler. Bunun için yakın çevredeki eski yerleşim yerlerinden çıkan taşlar kullanılır. Tuğla, kerpiç sur dışındaki akarsu kenarında hazırlanır. Ev sahibinin istediği planı ustalar yere çizip temel çukurlarını kazarlar (Çetinor 1987).

Kare birimlerin 60-70 cm kalınlığın-

Resim 7 :Evlerin çatı örtüsü

daki beden duvarları, 1.70-2.00 m.'ye kadar yükseltilir. Taş duvarların örülmesi bitince sıra üstlerinin kapatılmasına, konilerin yapılmasına gelir. Asıl beceri buradadır. Tuğla yada kerpiçle her birinin üzerine 2.50-3.00 m. yüksekliğindeki koniler geleneksel form verilerek örülür. Tepesinde 40 cm. çapında aydınlatma ve havalandırma penceresi bırakılır.

İçeriye kuş girmemesi için elek teli gerilir. Yağmur sızıntılarını önlemek için de her tepe penceresinin üstü 3 küçük taşla çatı biçiminde örtülür. Evin konumuna göre kare birimlerde de küçük pencereler açılır. Toprak harcı kullanılan inşaatta bağlantıların sağlam olması için bütün duvarlara birden başlanır, yarım bırakılmadan bitirilir. Gezici marangoz ustalarına da kapı-pencere doğramaları yaptırılır. Evlerin çoğu dışardan toprak harcı ile sıvalıdır. Kare plandan daire kesite geçişi birimlerdeki kemer ve tonoz geçitlerin yapımı ustaların işçiliklerine verilen önemi yansıtır.

SONUÇ

Harran evleri, geçmişten günümüze süregelen ve kendine özgü geleneksel yapım sistemiyle inşa edilmiş ilginç bir halk mimarisi örneğidir.

Bugün transit yolların üzerinde olmayan bu tarihi yerleşim, ilgisizlik ve bakımsızlık nedeniyle bozulmaya başlamıştır. Bu halk mimarisi ürünlerinin güzelliği ve özelliği hakkında bilgisi olmayan halk, bu yapıları süratle yok etmekte ve kendileri için son derece sağlıklı olan yapıları inşa etmektedirler. Bu konuda halkın bilinçlendirilmesi gerekir.

Harran, ilginç yerleşimi nedeniyle her geçen gün artan ilgiye rağmen koruma sadece birkaç evin onarılmasıyla sınırlı kalmıştır. Toplumsal ve doğal değerlerin etkileşimi ile yörede farklı bir doku oluşturan evlerin, halk mimari ürünü olarak değerlendirilmesi ve yaşa-

tılması kültür mirasımızın korunması bakımından önemlidir.

Halk mimarisini yaşatmak sadece onu olduğu gibi korumakla değil, özgün yapım amaçlarına ters düşmeden ona yeni fonksiyonlar yükleyerek konuyu yeniden yorumlamak ve değerlendirmektir. Özellikle halk mimarisinin önemli bir unsuru olan evler, yalnızca inşaat biçimi ve planıyla değil, halkbilimi ile ilişkilendirilerek incelenmelidir. Toplumun o yapıt ile ilgili inanışları ve geleneksel davranışları da ortaya konmalıdır. Çünkü bu yapıtlar gelecekte o kültürel çevreyi anlamada ve anlatmada kaynaklık edecek en önemli verilerden biri olacaktır.

KAYNAKLAR

1. Akın Günkut , 1984 , "Geleneksel Harran Evleri", *Yurt Ansiklopedisi* , Cilt.10 , Anadolu Yayıncılık , İstanbul.
2. *Ana Britannica*, 1988, Harran, cilt: 10, s:409, İstanbul.
3. Aslan Ensar, 2003, *Halkbilimi Araştırmaları*, D.Ü. Ziya Gökalp Eği. Fak. Yay. Diyarbakır s:433.
4. Boratav , P. Naili, 1994, *Türk Folkloru*, Gerçek Yayınevi, (II), İstanbul.
5. Çetinor Bülent, 1987, "Harran", *İlgi Dergisi*, s: 16-21, İstanbul.
6. Goldstein, Kenneth, 1977, *Sahada Folklor Derleme Metotları*, Kültür Bakanlığı Yayınları.
7. Madran Emre, 2003, "Halkbilimi Müzeciliği Kapsamında Geleneksel Yapıların Yeri", *Türkiye'de Halkbilimi Müzeciliği ve Sorunları Sempozyumu*, Gazi Ü. THBMER Yay. Ankara.
8. Nahya Osman, 1983, "Urfa-Harran Bölgesinde Geleneksel Halk Mimarisinde Tuğla-Taş-Kerpiç Evler Üzerine Bir İnceleme" *II. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri* , Sayı: 5, Ankara.
9. Oğuz M. Öcal, 2003, "Türkiye'de Halkbilimi Müzeciliği ve Sorunları Sempozyumu", Gazi Ü. THBMER Yay. Ankara.
10. Örnek Sedat Veyis, 2000, *Türk Halkbilimi*, s: 15 , Ankara.
11. Özdeniz Mesut B., Bekleyen A., Gönül İ.H., İlter T., Dalkılıç N., Yıldırım M., 1998, "Toprağın Sırrı-veya Harran Yöresel Mimarisi", *Gap Bölgesinde Kültür Varlıklarının Korunması, Yaşatılması ve Tanıtılması Sempozyumu*, Şanlıurfa.
12. Bascom, William R., 2003, "Halkbilimi (Folklor) ve Antropoloji", *Milli Folklor*, Sayı: 58.
13. Şeşen Ramazan, 1993, *Harran Tarihi*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

9. CİLDİN DİZİNİ

- AÇA**, Mehmet, Tıva Destan ve Masallarının Araştırılmasında Destan Türü, (72, 85)
- AKAY**, Aydın Sefa, Somut Olmayan Kültürel Mirasın Tarih Araştırmalarında Kaynak Olma Özelliği (70, 38)
- AKKA**, Hakan, Kumuk Türkçesiyle Yazılmış Bir Kerbelâ Mersiyesi: “Kurubü'l-Bela” (69, 28)
- AKPINAR**, Mehmet, Kızılcahamam Yöresi Düğün Gelenekleri ve Kına Türküleri (68, 127)
- AKSOYAK**, İ. Hakkı, Gelibolulu Mustafa Âli'nin “Dölek” Redifli Gazeli ve “Dölek” Kelimesi Üzerine (65, 46)
- ALP SELVİ**, Ruken, Atasözlerinde “Kadın Güzelliği” Anlayışının Dönüşümü (67, 82)
- _____, “Arabamın Hakkını Ver” Dolayımında Sorgulanan Atasözleri (71, 49)
- _____, Kolej Öğrencileri Arasında Oluşan Jargon Üzerine Bir İnceleme (71, 6)
- ARAK**, Hüseyin, Alman Halk Kahramanı Kral Rother İle Türk Halk Kahramanı Seyyid Battal Gazi'nin Tarihsel Gerçekliği, (72, 47)
- ARIOĞLU**, İbrahim Ethem, Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi TBMM'de Kabul Edildi (69, 186)
- ARMAĞAN**, Yalçın, “Türk Edebiyatında Genç Eleştirmenler Geleneği”nde Altıncı Durak. (66, 146)
- ASLAN**, Ahmet, Bkz. GUMP (67, 153)
- AYDIN**, Gülay, Bkz. DUNDES (65, 127)
- AYDIN**, Hilal, Ataerkil Toplumdaki Kadın Konumu Açısından Ağt Geleneğine Bir Bakış (71, 108)
- _____, G.O.R.A Filmindeki Argo ve Küfür Kullanımının Mizahi İşlevi (71, 90)
- AYGÜN**, Arzu, Bildiğini Unut; Tıraş Ol, “Erkek” Desinler! (71, 87)
- _____, Kod Yazar Bir “Sitesahibi”: Ersan Özer (71, 11)
- AYNAKULOVA**, Gülnisa, Kırgızlarda Evlilik ve Evlenme Törenleri, (72, 95)
- BARAN**, Mine, Halk Mimarısının Halkbilimi Bağlamında Değerlendirilmesine Harran Evleri Örneği, (72, 141)
- BAŞGÖZ**, İlhan-Nurdan Tuhfe TOÇOĞLU, Atasözleri Hakkında Atasözleri ya da Atasözlerinin Toplumsal Anlamı (70, 85)
- BAUMAN**, Richard-Feridun ÇOTRA-Evrım ÖLÇER ÖZÜNEL, Halkbiliminin Farklı Kimliği ve Sosyal Tabanı (65, 152)
- BEKKİ**, Salahaddin, Türk Halk Anlatılarında Ölüm Ruhı Motifi (66, 34)
- BİLGİN TOPÇU**, Ümmühan, Hilmi Ziya Ülken'de Türk Rönesansı Arayışı ve Destan (65, 102)
- BİNGÖL**, Başak, Türk Atasözlerindeki “Öteki”leştirme Eğilimi (67,70)
- BİRAY**, Nergis, Ahmet Baytursinuli'na Göre Kazak Türkleri Yazılı Edebiyatının Dönemleri ve Türleri (68, 67)
- BUĞRA**, Gökçen, “Asvalt Ovalarda Yürüyen Abdal” Behçet Necatigil Sempozyumu'nun Ardından (67, 177)
- _____, Çağdaş Kentte Sözel Anlatı Kalıplarının Parodiye Dönüşümü (67, 74)
- _____, Sözlü Kültürden Yazılı Kültüre “Fıkra”nın Pazarlama” Sektöründe Dönüşümü ve Fonksiyonları (67, 94)
- _____, Alternatif Bir Cumhuriyet, Din ya da Yaşama Biçimi: Fenerbahçe Kulübü ve Taraftar Grubu (71, 16)
- _____, Folklor-Reklam İlişkisi Bağlamında Yerellik ve Milliyetçilik Öğelerinin Kullanımı (71, 53)
- CAN**, Neşe, Osmanlı Müziğinde Zühre (65, 119)
- CENGİZ**, Serpil Aygün, Bkz. SCHMIDTKE (70, 102)
- ÇAKAN**, Varis, Hoca Ahmet Yesevi ve Divân-ı Hikmet (68, 201)
- ÇAMKARA**, Ayşe, Rap: Argo mu Küfür mü? (71, 93)
- ÇETİN**, Altan, Memluk Devletinde Yemek Kültürüne Genel Bir Bakış (72, 107)
- ÇEVİRME**, Hülya-Ayşe Sayan, Alkarısı İnanmaları ve Bilim (65, 67)
- ÇOTRA**, Feridun, Bkz. BAUMAN (65, 152)
- DEMİR**, Sema Mistik Erginleme Törenlerinin Gizliliği Üzerine (67, 40)
- _____, Karanlıktan Aydınlığa, Kıştan Bahara Geçiş: Hıdrellez (65, 17)
- DEMİRBİLER**, Salih, Kutadgu Bilig'de At Kültürü (68, 134)
- DEMİRCİ**, Kerim, Toplumsal Yapıların Saygı İfadesi Formlarında Dile Yansımaları (69, 38)
- DEMİREL**, Şener, 16. Yüzyıl Divan Şairlerinden Tatalv Mahremi ve Şütür-Nâmesi (65, 49)
- DEMİRKOL**, Neslihan, “Yeni Köye”e “Eski Âdet”: Masal Anlatan Dizi Ekmek Teknesi (67,5)
- DOĞAN**, Ahmet, Hüsnü Aşk'ta Kuyu Sembolü (68, 180)
- DÖNMEZ FEDAKAR**, Pınar, “I. Uluslararası Türk Dünyası Kültür Kurultayı” Ardından (70, 138)
- DUNDES**, Alan-Ash UÇAR-Selcan GÜRÇAYIR, Fakelore Fabrikasyonu (70, 92)
- _____,Gülay AYDIN-Sezgin KARAGÜL, Folklor Nedir? (65, 127)
- _____,Selcan GÜRÇAYIR, Mitte İkili Karşıtlık: Geçmiş Bakışta Propp/Lévi-Strauss Tartışması (69,110)
- DURAN**, Hamiye, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun Dede Korkut'tan Salur Kazan Destanı ile Bulud Karaçorlu Sehend'in Karacık Çoban (Salur Kazan Destanı) Destanının Karşılaştırılması (68, 44)
- DURANLI**, Muvaffak, Saha Türklerinin ve Sibiry'a'nın Diğer Halklarının İnanç ve Efsanelerinde Çiçek Hastalığı (70, 79)
- DURBİLMEZ**, Bayram, Aşık Murat Çobanoğlu (1940-2005) (66, 119)

- DÜZGÜN**, Dilaver, Türkiye ve Azerbaycan Saharlarında Uygulanan Saya Geleneğinin Karşılaştırılmalı Tahli (65, 24)
- EKER**, Süer, Bosna'da Etno-Linguistik Yapı ve Türk Dili ve Kültürü Üzerine, (72, 71)
- ERCAN**, Emine Hilal, Balkanlarda Gökyüzü İle İlgili İnanışlar ve Halk Takvimi (69, 72)
- EREKLİ**, Arzu, Kesik Başlar, Başsız gövdeler: Kara Kitap (67, 131)
- ERGİNCİ**, Erkan, "Sine-masal Bir Yolculuk: Tunç Okan'ın Otobüs'ü ve Anlatılarda 'Evden Uzaklaşma' Motifi" (67, 10)
- _____, "Halk Hikâyesi Anlatıcısı ve Romancı İlişkisi Bağlamında Murat Sertoğlu'nun Battal Gazi Romanı" (67, 126)
- ERGUN**, Pervin, Altay Destanlarında ve Anadolu Türk Masallarında Tastarakay-Keloğlan (68, 78)
- EROL**, Mehmet, Türk Dünyasında "Kız Kalesi" Adlandırmalarının Kaynağı ve Bunlara Dair Anlatılan Efsanelerin Teşekkülü Üzerine (65, 73)
- ERONAT**, Kamuran, Kemal Tahir'in Sağırde ve Kör Duman Romanlarında Halkbilimi Ögeleri (65, 94)
- ERSOY**, Petek, Bkz. STOELTJE (67, 160)
- _____, Eyüp Oyuncaklığı Sergisi (69, 188)
- ERSOY**, Ruhi, Barak Türkmenleri'nin Sözlü ve Yazılı (Resmî) Tarihlerine Mukayeseli Bir Yaklaşım Denemesi (65, 84)
- _____, Bkz. HONKO (69, 129)
- FINNEGAN**, Ruth-Mustafa SEVER, Bireysel Yetenek Olarak Şair (66, 123)
- GASTER**, Theodor H.-Aysun İMİRGİ, Mit ve Hikâye (69, 90)
- GEZER**, Seyit, Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde Yapılan Halkbilimi Çalışmaları (68, 239)
- GLASSIE**, Henry-Abbas KARAKAYA, Halk Mimarisi Hakkında II (68, 232)
- _____, -Abbas KARAKAYA, Halk Mimarisi Hakkında III (69, 164)
- _____, -Süheyla SARITAŞ, Akademik Sanattan Popüler Fotoğraflara Betimleme, Yenilenme ve Yeniden Şekillenme (70, 109)
- GOODE**, Judith-Fatih MORMENEKŞE, Yemek (67, 172)
- GUMP**, Paul V.-Brian SUTTON-SMITH-Ahmet ASLAN, Çocuk Oyunlarında Ebenin Rolü (67, 153)
- GÜNAY**, Umay, Bkz. KOÇ (69, 169)
- GÜNAYDIN**, Ayşegül Utku, Akbank Reklamlarında Folklorik Unsurların, Kültürel Kod ve Göstergelerin İşlevi (71, 56)
- GÜNEŞ**, Ahmet, Bir İmar Düzeni ve Hayır Kurumu Olarak Osmanlılarda İmaret (66, 26)
- GÜRÇAYIR**, Selcan Kent Efsaneleri "Zaman Elbisesini Giymiş" Anlatılar mıdır? (67, 33)
- _____, "Yeter Söz Milletindir!" Neslinin Halkbilimine Bakışından Bir Kesit : Konya Kültür ve Turizm Derneği (66, 48)
- _____, Bkz. DUNDES (69,110)
- _____, Bkz. DUNDES (70, 92)
- _____, Bkz. OWEN (65, 137)
- GÜRSOY**, Ülkü, Mahur Beste Üzerine Bir Değerlendirme (68, 59)
- HAMAYON**, Roberte-Kadriye TÜRKAN, Socrates 'ten Yeni Dönem Postmodernizme Kadar Ekstaz ve Benlik ya da Batı Rüyası Şamanizm (66, 126)
- HONKO**, Lauri-Ruhi ERSOY, Ritüellerin Oluşum Süreci (69, 129)
- HYMAN**, Stanley Edgar-Yeliz ÖZAY, Mit ve Mitsele Ritüel Yaklaşım (69, 118)
- İŞIKHAN**, Tuğçe, Bkz. MÜLLER (67, 165)
- İMİRGİ**, Aysun, Bkz. GASTER (69, 90)
- _____, Festival Kavramı Üzerine Düşünceler (65, 29)
- İSİUMBELİ**, İrinça, Gagauz Türklerinin Mitolojisi Üzerine Bir Deneme (68, 208)
- JACOBSON**, Esther-Mustafa SEVER, Şamanlık Geleneği (70, 104)
- KAFKASYALI**, Ali, İran Türkleri Âşık Muhtileri (68, 110)
- KARABOĞA**, Figen, Bkz. LORD (67-169)
- KARAGÜL**, Sezgin, Bkz. DUNDES (65, 127)
- KARAKAYA**, Abbas, Bkz. GLASSIE (68, 232)
- _____, Bkz. GLASSIE (69, 164)
- KAZAN**, Şevkiye, Klâsik Türk Şiirinde Nazar: Göz Değmesi (68, 166)
- KEBELİ**, Sevim, Doktor Fıkraları (67, 98)
- _____, Köyün Reklamlarda Parodileştirilmesi (71, 60)
- KESKİN**, Sibel, Ankara Vosvos Dayanışma Derneği'nin Folklor Açısından Değerlendirilmesi (71, 22)
- KILIÇ**, Filiz, Klâsik Şiirimizde Gülen Mum (66, 61)
- KILINÇ**, Aziz, Sözlü Ürünlerin Geleceğe Taşınmasında Ortamların Rolü ve Bir Örnek (68, 85)
- KINACI**, Cemile, Manasçılık ve Kadın Manasçıları (70, 74)
- KOCAER**, Sibel, Argo ve Toplumsal Cinsiyet (71, 97)
- _____, Kırdan Kente Nazımdan Nesre Ağıtta Dönüşüm: Barış Manço Örneği (71, 114)
- KOÇ**, Adem, Bkz. PEACOCK (69-141)
- _____, Bkz. RUDHARDT (70, 125)
- KOÇ**, Mehmet-Üzeyir ÜÇEL-Umay GÜNAY, Çukurovalı Karacaoğlan (69, 169)
- KORKMAZ**, Derya Filiz, Çağdaş Kentte Halkbilimi ve Yeni Bir Sosyal Grup: Tikiler (71, 28)
- KORKMAZ**, Kürşat, Bkz. PORTELI (68, 222)
- KÖKTÜRK**, Şahin, "Türk Âşıkları" (65, 162)
- KURT**, Gülnaz, İletişim Aracı Olarak Yabancı Dil Öğretiminde ve Öğreniminde "Beden Dili"nin Yeri ve Önemi (70, 59)

- LAU**, Kimberly J.-Güneş YILMAZ-Evrin ÖLÇER ÖZÜNEL, Dizileştirme Mantığı: Folklor ve Çok Kültürlü “Kendini İyi Hisset” Dönemindeki Farklılıklar (65, 142)
- LE UTLEY**, Francis-Tuba SALTİK ÖZKAN-Evrin ÖLÇER ÖZÜNEL, Folklorun Tanımı (65, 130)
- LORD**, Albert B.-Figen KARABOĞA, Yugoslav Epik Halk Şiiri (67, 169)
- METİN**, Ezgi, Kent Folkloruna Bir Örnek: Doktor Folkloru (71, 34)
- MEVSİM**, Hüseyin, Murat ile Mara Başlıklı Tarihsel Bulgar Halk (69, 83)
- Milli Folklor**, Prof. Dr. Nevzat Gözydın’la Söyleşi, (72, 19)
- MOREAU**, Odile, Bkz. OĞUZ (65, 5)
- MORMENEKŞE**, Fatih, Bkz. GOODE (67, 172)
- MÜLLER**, Max- Tuğçe İŞIKHAN, Folklor Üzerine Bir İnceleme (67, 165)
- NERİMANOĞLU**, Kamil Veli, Azerbaycan Halkbiliminde Yeni Çalışmalar Üzerine (66, 5)
- OĞUZ**, M. Öcal, Güzel Hocam (68, 17)
- _____, Neden “Kültür Araştırmaları”? (70, 4)
- _____, Türkiye’nin Doğu Karadeniz Kıyısında Mayıs Yedisini Bayramı (69, 5)
- _____, -Odile MOREAU-Yeliz ÖZAY, Somut Olmayan Kültürel Miras: Türkiye’de Nevruz/ Yenigün/ (65, 5)
- ONGUN**, Güney, Dar Alanda Kısa Paslaşmalar: Futbol Deyimleri (67, 78)
- OWEN**, M. Trefor- Selcan GÜRÇAYIR, Folklor ve Popüler Kültür (65, 137)
- OYMAN BÜKEN**, N. Rengin, Konya Merkezde Keçe Üretimi ve Günümüzdeki Durumu (66, 82)
- ÖLÇER ÖZÜNEL**, Evrim “Kan” Olgusunun Sosyal Devamlılığı Bağlamındaki Dönüştürücülüğü (65, 40)
- _____, Kel Ata’dan Keloğlan’a “Hilebaz” Dönüşüm (67, 47)
- _____, Bkz. BAUMAN (65, 152)
- _____, Evrim, Bkz. LAU (65, 142)
- _____, Evrim, Bkz. LE UTLEY (65, 130)
- ÖLMEZ**, Filiz Nurhan, Bayat İlçesinde Kilimcilik ve Üretilen Kilimlerin Bazı Teknolojik Özellikleri (66, 90)
- ÖNCÜL**, Kürşat Elazığ’da Yaşayan Bir Yer-Su Kültü (66, 56)
- _____, Bkz. SEGAL (70, 114)
- ÖZAY**, Yeliz, Bkz. HYMAN (69, 118)
- _____, Bkz. OĞUZ (65, 5)
- _____, Evrim Ölçer Özünel ile “Masal Mekânında Kadın Olmak” Üzerine Söyleşi (71, 129)
- _____, Somut Olmayan Kültürel Miras: Yaşayan Karagöz Uluslararası Sempozyumu (70, 136)
- _____, UFO Anlatıları (67, 53)
- ÖZDEMİR**, Nebi, Sanal Dünyanın Köy Monografileri, (72, 23)
- _____, Almanya ve Berlin’deki Türkoloji Araştırmaları Tarihi ve Freie Universität Berlin-Türkoloji Enstitüsü (68, 32)
- _____, Yeni/lenmek ve Nevruz (69, 15)
- _____, Türk Edebiyatı ve Medya (70, 7)
- ÖZDEMİR**, Melda-Nuran Kayabaşı, Kahramanmaraş İlinde Ayakkabı Yapımı (66, 75)
- ÖZLÜ**, Zeynel, XVIII. Yüzyılın İkinci Yarısında Gaziantep Mutfağı (72, 118)
- ÖZTEKİN**, Özge, Cumhuriyet Dönemi Türk Eğlence Kültürü (66, 133)
- ÖZTÜRK**, Serdar, Pertev Naili Boratav’ın Türk İletişim Tarihi Araştırmalarına Katkıları (70, 22)
- PEACOCK**, James L-Adem KOÇ, Ritüellerin Sosyal Evrimi Teorisi Üzerine Notlar (69, 141)
- PEHLİVAN**, Gürol, Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları (66, 139)
- PORTELI**, Alessandro-Kürşat KORKMAZ, Sözlü Tarihi Farklı Yapan Şey (68, 222)
- RAHİMGÜLİYEV**, Bayram, Eski Köye Yeni Çikolata (71, 64)
- RİLEY**, Arif Nat, Yesin Kürkü Yesin: “Öteki”nin Günlü Geçmiş Üstünlüğünün Reklamlarda Yaşatılışı (71, 67)
- RUDHARDT**, Jean-Adem KOÇ, Su (70, 125)
- SAĞLAM**, Fatma, Renan Demirkan’ın “Üç Şekerli Demli Çay” Adlı Eserinde Yer Alan Türk ve Alman İmgelerine Karşılaştırmalı Bir Bakış, (72, 58)
- SALTİK ÖZKAN**, Tuba, Bkz. LE UTLEY (65, 130)
- _____, Tuba, Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 2 (68, 237)
- _____, Tuba, I. Türkiyat Araştırmaları Sempozyumu (66, 141)
- _____, Tuba, Prof. Dr. Abdurrahman Güzel ile Söyleşi (68, 13)
- SARIKAYA**, Yakup, Tulum Hoca ve Edige Destanlarının Tıp ve Vakalar Bakımından Karşılaştırılması (68, 139)
- SARIOĞLU**, Halide, El Sanatlarını Milli Değer Olarak Algılamak (66, 72)
- SARITAŞ**, Süheyla, Alan Dundes (1934-2005) (66, 116)
- _____, Bkz. GLASSIE (70, 109)
- SCHMIDTKE**, Armin-Sylvia SCHALLER-Danuta WASSERMAN-Serpil Aygün CENGİZ İntihar Kümeleri ve Kitle İletişim Araçları Gündeminde İntihar (70, 102)
- SEGAL**, Robert A.-Kürşat ÖNCÜL, Joseph Campbell’ın Mit Teorisi (70, 114)
- SEVER**, Mustafa, Bkz. FINNEGAN (66, 123)
- _____, Bkz. JACOBSON (70, 104)
- _____, Özdeşleşme, İçer Bakış ve Halk Anlatıları (68, 91)
- SİBGATULLİNA**, Elfine, Doğumunun Yüzüncü Yılında Kırım Tatar Folklorcusu Kerim Camanaklı (65, 37)

- Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi (65, 163)
- STOELTJE**, Beverly J. -Petek ERSOY, Festival (67, 160)
- ŞAFAK**, Burcu, Eşkiya Öyküleri ve Soylu Eşkiya Tipinin Modern Bir Filmde Yansımaları (67, 15)
- ŞAHİN**, Halil İbrahim Tiva Kahramanlık Destanları I-II (68, 235)
- ŞİŞMAN**, Bekir, Berlin'de Yaşayan Türk Gençlerinin Kültürel Kimlikleri Üzerine Bir Araştırma (68, 96)
- TAN**, Nail, Ölümünün Birinci Yıl Dönümünde Halkbilimcisi Yönüyle Mehmet Önder (68, 249)
- TAS**, Hülya, Uludağ Üniversitesi'ndeki Öğrenci Adları Üzerine Yapılan Bir Araştırma (65, 106)
- TERZİOĞLU**, Öykü, Anonim Bir Halk Edebiyatı Ürünü Olarak Argo (71, 102)
- _____, Bkz. TITON (69, 148)
- _____, Metin ve Aksiyon / Performans Olarak Ağıt ve Edim Bilim (71, 119)
- TITON**, Jeff Todd-Öykü TERZİOĞLU, Metin (69, 148)
- TİMUROĞLU**, Senem Battal Gazi Destanı Adlı Filme Alaycı Dönüşüm Bağlamında Bir Yaklaşım (67, 20)
- TOÇOĞLU**, Nurdan Tuhfe, Bağlamından Kopan Ağıtın Türküleşme Serüveni (71, 123)
- _____, Bkz. BAŞGÖZ (70, 85)
- TORUN**, Ali, Prof. Dr. Abdurrahman Güzel'in Özgeçmişi (68, 6)
- _____, Yunus Emre ve Halk Kültürü (68, 18)
- TUĞCU**, Emine, Kısaltılmış Sözel Anlatı: Atasözleri ve Deyimler (67, 86)
- _____, Reklamlarda Yaratılan Köy İmgesi ve Kuş Gribi'nin Ürettiği "Entegre" Tavuklar (71, 71)
- TUNÇ**, Gökhan "Kalp Gözü", Efsane ve İkincil Sözlü Kültür (67, 23)
- _____, Yerel ve Özgün Bir Roman: Tiffi Efendi (67, 137)
- TUNÇEL**, Gül, Üsküp İsa Bey Camii Haziresi'ndeki Lahit Şeklinde Mezarlar (66, 105)
- TÜRKAN**, Kadriye, Bkz. HAMAYON (66, 126)
- TÜRKEŞ-GÜNAY**, Umay, Karacaoğlan ve Sâim Sakaoğlu (65, 160)
- TÜZİN**, Derya, Argo ve Küfür Bağlamında Cinsel Eylemin Nesnesi Olarak "Kadın" (71, 105)
- UÇAR**, Aslı, Aile Folkloruna Feminist Bir Yaklaşım: "Ağanıgi Naganıgi" (71, 75)
- _____, Bkz. DUNDES (70, 92)
- _____, Ekşi Sözlük: "Format" Sözlükçüleri Gözetliyor (71, 39)
- _____, İngiliz-Fransız-Alman Sözel Anlatı Kalıbındaki Fıkralar ve "Etnik" (67, 102)
- _____, -Arzu Aygün Anket: Üniversite Öğrencileri ve Atasözleri (67, 63)

- USLU**, M. Fatih, Fıkralarda Dinsel İktidar Örneğinin Kırılması (67, 109)
- _____, Yeraltı Edebiyatında Sözel Anlatı Kalıplarının Dönüşümü (67, 145)
- UYANIK**, Seda, Cep Folkloru (71, 44)
- _____, Seda, Metalaştırılan Kültür (71, 79)
- ÜÇEL**, Üzeyir, Bkz. KOÇ (69, 169)
- ÜÇER**, Müjgan, Fazlı Ertekin ve Mezar Taşlarına Şiir Yazan Sivashlı Diğer Şairler (69, 58) **GÖNEN**, Sinan, Dede Korkut Hikâyeleri'nden Günümüze Yansıyan Evlilik Âdetleri (69, 62)
- YAKICI**, Ali Prof. Dr. Abdülkerim Abdülkadiröğlü'nün (1944-2006) Halkbilimi ve Halk Edebiyatı Üzerine Yaptığı Çalışmalar (69, 192)
- _____, Gördüğü Rüya Sonucu Âşık Olmaya Günümüzden Bir Örnek: Sorgunlu Miskin Yusuf (68, 40)
- YAMAN**, Metin, Halk Kültürünün Türk Halkoyunları Bölümü ile Sınıf Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Kişilik Gelişmesine Etkisi Üzerine Bir Karşılaştırma Denemesi (68, 190)
- YAYLAGÜL**, Özen, Eski Türkçe'de Nezaket (68, 151)
- YEŞİL**, Neslihan, Karşıt-Kahramanlı Karşıt-Epik Bir Anlatı: Pusula Kıtalar Atlası (67, 120)
- YEŞİL**, Nilüfer, Elektronik Ortamla Halk Bilgisine Yeni Bir Açılım: Bir Sözel Anlatı Kalıbı Olarak "Magma" (67, 89)
- _____, Sözlü Kompozisyonun Listeye, Listedenden Stand-Up'a Fıkranın Dönüşümü: Türkleri Anlama Kılavuzu'na Eleştirel Bir Bakış (67, 115)
- _____, Tiyatrodan Ekranlara Aktarılan Gölge Oyunu: Pepsi'nin Reklam Dizisinde "Biz" (71, 83)
- YILDIRIM**, Ali, Renk Simgeçiliği ve Şeyh Galib'in Üç Rengi, (72, 129)
- YILDIRIM**, Tuğba, Efrasiyâb'ın Hikâyeleri'ndeki Hikâye Anlatıcılığı (67, 149)
- _____, Masal Masal İçinde, Masal Fantastik İçinde (67, 29)
- YILDIZ**, Naciye, Kırgız Türklerinde İş Türküleri (70, 64)
- YILDIZ**, Şerife, Almanya'daki Türklerde Sosyal Yaşam, Dil, Kültür ve Edebiyatla İlgili Gelişmeler (66, 10)
- YILMAZ**, Ayfer, Türk Romanında Ahıska Türklerinin Dramı: Aşka Son Bakış (69, 46)
- YILMAZ**, Güneş, Bkz. LAU (65, 142)
- YILMAZ**, Süleyman, Türk ve Alman Toplumlarında Kültürel İlişkiler, İmgeler ve Medya (72, 37)